N. Sz. Hruscsov beszélgetése Drew Pearson amerikai ujságiróval

MOSZKVA. (Agerpres). — N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke nemrég fogadta D. Pearson amerikai ujságirót és beszélgetést folytatott vele.

Pearsonnak a berlini válságra, a nyugati hatalmak vezetőivel e kérdésben folytatandó tárgyalások időszerüségére s e tárgyalások legmegfelelőbb időpontjára vonatkozó kérdésére válaszolva N. Sz. Hruscsov alábbi nyilatkozatot tette, amely megjelent az amerikai sajtóban.

Amennyire megértettem, a „berlini válság" Önök szerint a szocialista országok és a nyugati országok közötti nézeteltéréseket jelenti Nyugat-Berlinnek a német békeszerződés megkötése utáni sorsát illetően. Mindenekelőtt hangsulyozni szeretném, hogy ez a probléma csupán egy része a Németországgal való békés rendezés általános kérdésének. Az a nagy lárma, amit bizonyos nyugati körök e kérdés körül csapnak, s ami hozzájárul a nemzetközi feszültség és a háborus pszichózis sulyosbitásához, nyilvánvalóan azt a célt követi, hogy nehézségeket görditsen a német békeszerződés megkötése elé. Ezért a kérdéssel — a német békeszerződéssel kell hozzálátni a probléma megoldásához. Ez annál is fontosabb, mivel a nyugati hatalmak egészen helytelenül reagáltak a Szovjetunió és a hitlerista Németország ellen harcolt más országok arra vonatkozó javaslatára, hogy kössék meg a békeszerződést a jelenleg fennálló két német állammal, a volt Németország jogutódaival.

Nyugat-Németország kormánya teljesen ellenséges álláspontra helyezkedik ebben a kérdésben. Álláspontját az USA, Franciaország és Anglia kormányai támogatják. Ezen kormányok Adenauer kormányát segitik, visszautasitják a Német Szövetségi Köztársasággal és a Német Demokratikus Köztársasággal való békeszerződés megkötésére vonatkozó ésszerü javaslatokat, holott egy ilyen szerződés a legkevésbé sem sérti a nyugati hatalmak érdekeit.

Ha egységes Németország létezne, természetes, hogy ezzel kötnénk meg a békeszerződést. A jelen pillanatban azonban nem létezik egységes Németország. A volt hitlerista birodalom területén két homlokegyenest ellenkező gazdasági és politikai rendszerü német állam létesült és fejlődik tovább saját utjain. Nem kivánok kitérni e kérdés történetére és kifejteni, hogy miért alakultak a dolgok ilyen módon, jóllehet nekünk, szovjet embereknek lenne mit mondanunk erről. Az USA, Anglia és Franciaország ugyanis még 1947-ben kettészakitották Németországot, amikor egyre-másra számos gazdasági s politikai intézkedést foganatositottak, hogy megszállási övezeteiket előbb Bizoniává, majd Trizoniává s végül a Német Szövetségi Köztársasággá alakitsák át. Kelet-Németország lakossága midőn látta, hogy Németország nyugati részében külön állam jön létre — amely mellesleg szólva mindjárt kezdetben militarista, revansista jelleget öltött — megteremtett egy másik német államot, a békés és demokratikus jellegü Német Demokratikus Köztársaságot.

Ezek szerint tehát, akár tetszik nekünk, akár nem, Európa közepén reális módon két német állam létezik s ezért éppen ebből a tényből kell kiindulni.

Ehhez még csak azt tehetném hozzá: a Német Demokratikus Köztársaság kormánya számtalanszor próbálta meggyőzni a Német Szövetségi Köztársaság kormányát, foglaljon helyet a tárgyaló asztalnál, hogy dolgozzák ki a német nemzet ujraegyesitésének módozatait, de egyetlen ilyen próbálkozása sem járt sikerrel. Sőt, a Német Szövetségi Köztársaság kormánya visszautasitotta a Német Demokratikus Köztársaságnak az egységes német állam megteremtésére vonatkozó valamennyi javaslatát.

Milyen okokból helyezkedett Nyugat-Németország kormánya erre az álláspontra? Erre a kérdésre csak egyetlen válasz lehet: Nyugat-Németország kormánya, midőn visszautasitja a német nemzet békés ujraegyesitését, azt tervezi, hogy erőszakkal lerohanja a Német Demokratikus Köztársaságot. De ki ne látná világosan, hogy a Német Demokratikus Köztársaság elnyelését célzó próbálkozás nem maradna büntetlen. Ez a köztársaság nem áll egyedül, megbizható szövetségesei vannak, akik nem fogják cserbenhagyni.

Köztudomásu, hogy Nyugat-Németországnak is vannak szövetségesei, amelyekkel kapcsolatokat tart fenn a NATO agresszív paktum utján. Ilyen körülmények között Nyugat-Németországnak a Német Demokratikus Köztársaság elleni agressziója nem lenne helyi konfliktus, hanem példátlan termonukleáris háboru kezdete, amelyben a két szembenálló tábor valamennyi állama részt venne.

Mi tehát a teendő e helyzetben? Várjuk meg Németország ujraegyesülését — ami, mint látjuk, csak borzalmas háboru utján történhet meg — vagy pedig halogatás nélkül irjuk alá a békeszerződést a létező két állammal.

Ugy véljük, hogy ezt nem lehet többé halogatni.

A második világháboru fejezetét lezáró és a két német állam határait megszilárditó békeszerződés aláirása megköti majd a revansisták kezét és elveszi kedvüket a kalandoktól. Viszont a további halogatást a nyugat-németországi revansista körök ugy értelmeznék, mint bátoritást az agresszióra, a háboru kirobbantására.

Ebből kiindulva, ugy határoztunk, hogy véget vetünk a német békeszerződés kérdése körüli huzavonának és ha a Német Szövetségi Köztársaság ezután is megtagadja a szerződés aláirását, e szerződést aláirjuk a Német Demokratikus Köztársasággal, amely már beleegyezését adta ehhez. A szerződés szentesiteni fogja a potsdami egyezményben megállapitott határokat és a Német Demokratikus Köztársaság, megszabadulva a második világháboru maradványainak terhétől, teljes szuverénitást gyakorol majd területe fölött.

Beszéljünk most Nyugat-Berlin sorsáról. Mint már mondottam, a nyugat-berlini kérdés a német békeszerződés megkötésével kapcsolatos általános probléma egy része. A Német Demokratikus Köztársasággal való békeszerződés megkötésével egyidejüleg Nyugat-Berlin elnyeri a szabadváros statutumát és teljes ura lesz sorsának. A lakosság olyan politikai és társadalmi közösségben élhet, amilyent óhajt. Mi javasoljuk annak leszögezését, hogy senkinek se álljon jogában beavatkozni Nyugat-Berlin ügyeibe és rákényszeriteni rendszerét.

Azt hinné az ember, ez a megoldás mindenben megfelel a nyugati hatalmaknak, amelyek ismételten kijelentették, hogy Nyugat-Berlin lakosságának teljes szabadságot és függetlenséget kell élveznie életmódja megválasztásában. A nyugati hatalmak vezetői azonban kategórikusan elvetik javaslatainkat és a nyugat-berlini kérdéssel kapcsolatban háborus hisztériáról tanuskodó hallatlan lármát csapnak.

Mi váltotta ki voltaképpen elégedetlenségüket? Az, hogy a német békeszerződés megkötése és Nyugat-Berlinnek a szabadvárosi statutum megadása automatikusan véget fog vetni a megszállási statutumnak, amelynek alapján csapataik ott tartózkodnak.

Ellentétben a Szovjetunió és Német Demokratikus Köztársaság kormányainak világos és határozott kijelentéseivel, mi[…]rint minden garanciát hajlandók megadni Nyugat-Berlinnek, a nyugati államférfiak, főleg Adenauer és Brandt, azt állitják, hogy mi „le akarjuk nyelni" ezt a várost. De nem hiába tartja a közmondás, hogy a hazugság ólomlábon jár. Szeretném tudni, mit válaszolnak a nyugati hatalmak erre a konkrét javaslatra: Az Egyesült Államok, Anglia, Franciaország és a Szovjetunió igérjék meg […]t, ünnepélyesen, hogy tiszteletben tartják és megvédelmezik a szabad várossá nyilvánitott Nyugat-Berlin szabadságát, függetlenségét és jogait.

[…] hiszem, egyetértenek ezzel[…] is egyetértünk. Akkor miért korbácsolják fel a szenvedélyeket és a háborus pszichózist az ugynevezett berlini kérdés[…]?

[…]an még a Nyugat-Berlinbe való szabad bejárás kérdése. […] Ön is tudja, a német békeszerződés megkötésének ellenzői különösen nagy lármát csapnak e kérdéssel kapcsolatban. […] ennél fontosabb tehát, hogy a kérdést is tisztázzuk.

Mondottuk és ismételten kijelentettük, hogy senki sem akar megakadályozni a Nyugat-Berlinbe való szabad bejárást. Ellenkezőleg, amikor a német békeszerződés megkötését javasoljuk, egyben hangsulyozzuk, hogy biztositani kell Nyugat-Berlin közlekedési lehetőségeinek szabadságát. Nyugat-Berlin kormányának, mint minden szuverén kormánynak meg kell adni a jogot, hogy bármely földrész bármely államával diplomáciai, gazdasági és kulturális kapcsolatokat tartson fenn.

Miben nyilvánulnak akkor a nézeteltérések? Íme, ezekről van szó: […]teljesen ki akarjuk küszöbölni a második világháboru maradványait, a nyugati országok, az USA, Anglia és Franciaország — pedig mindent elkövetnek, hogy fenntartsák ezeket a maradványokat és biztositsák csapataik bejárását Nyugat-Berlinbe a hitleri Németország fegyverletételéből származó megszállási jogaik alapján.

De az egyik dolog nem egyeztethető össze a másikkal. Bármely jogászt megkérdezhetnék és azt fogja válaszolni: a békeszerződés aláirásával megszünik a hadiállapot, viszont ha a hadiállapot megszünik, hogyan tartható fenn a megszállási rendszer Nyugat-Berlinben? Ez lehetetlen.

A világ összes szuverén országai — s a Német Demokratikus Köztársaság is ezek közé tartozik — általánosan elismert jogszabály alapján cselekszenek. Ha más országokkal való közlekedési utjaik valamely harmadik állam területén vezetnek keresztül, feltétlenül meg kell szerezniük e harmadik állam beleegyezését ahhoz, hogy ezeket a közlekedési utakat felhasználják, tekintet nélkül arra, hogy szárazföldi, légi, vagy viziutakról van szó. Ez minden országra vonatkozik, tekintet nélkül társadalmi rendszerére.

Egyes nyugati személyiségek elutasitó álláspontra helyezkednek az NDK kormányával való tárgyalások tekintetében és ezt azzal indokolják hogy nem tárgyalhatnak ezzel a kormánnyal, mert az USA és más nyugati hatalmak Németország ellen harcoltak. Ez az érvelés sehogy sem állja meg a helyét. Mi is harcoltunk és — mint ismeretes — mi viseltük a Németországgal való háboru fő terhét s ez vonatkozik Németország azon részére is, amely jelenleg az NSzK-hoz tartozik. Ennek ellenére kapcsolatokat tartunk fenn, és ha kell, tárgyalunk is az NSzK kormányával. Megemlitek egy példát, amelyre már hivatkoztam egyik beszédemben. A jelen pillanatban közvetlen vasuti összeköttetés áll fenn Moszkva és Párizs között. Ezek a vonatok keresztülhaladnak a Német Szövetségi Köztársaság területén. Mielőtt aláirtuk volna megállapodásunkat Franciaországgal, természetesen az NSzK kormányához fordultunk, kérve, hogy engedje meg a vonatok áthaladását az NSzK területén s a vonatközlekedés csupán az NSzK beleegyezése és a vonatkozó megállapodások megkötése után indult meg.

Ilyen példát ezerszámra lehetne felhozni. Ezt a gyakorlatot kellene figyelembe venni a német békeszerződés megkötése után a Nyugat-Berlinbe való bejárással kapcsolatban is. Tiszteletben kell tartani az összes országok szuverénitását, az NDK szuverénitását is beleértve.

Ez a gyakorlat alaptörvény, s ha ezt megszegjük, nem lesz stabilitás a világon, nem lesz békés egymás mellett élés az államok között, sőt általában az is lehetséges, hogy béke sem lesz.

Egyes államférfiak és politikai személyiségek azonban lehetetlent követelnek, midőn ezt mondják: a Szovjetunió és más országok irják alá a békeszerződést, de hagyják meg a nyugati hatalmaknak a megszállási statutumból származó bejárás jogát Nyugat-Berlinbe. A békeszerződés megkötése után természetesen megszünnek a győztes hatalmaknak a legyőzött ország kapitulálásából fakadó jogai.

A német államok, amelyekkel megkötik a békeszerződést, attól a pillanattól kezdve teljesen szuverén államokká válnak és a többi államnak — akár tetszik nekik e két állam egyikének vagy másikának rendszere, akár nem — a nemzetközi jogszabályok értelmében kapcsolatot kell fenntartania velük.

Ennek kapcsán rá kell mutatnunk, hogyan került sor a japán békeszerződés megkötésére. Együtt harcoltunk Japán ellen az Amerikai Egyesült Államokkal. A szovjet hadsereg szétzuzta a japánok derékhadát — a mandzsuriai kwantuni hadsereget. Japán kapitulálása után a Szovjetunió az Amerikai Egyesült Államokkal és a többi szövetségessel együtt intézkedéseket dolgozott ki Japán háboru utáni fejlődésének ellenőrzésére. A szovjet megbizottak a legtevékenyebben részt vettek a tokiói szövetséges ellenőrző tanács munkájában.

Amikor sor került a békekötésre, az USA a Szovjetunió mellőzésével különbékét kötött. Egyoldaluan feloszlatták a japáni szövetséges ellenőrző tanácsot és eltávolitották Tokióból a szovjet megbizottakat. Noha Japán kapitulálásából kifolyólag voltak bizonyos, megfelelő egyezményekben lefektetett jogaink és kötelezettségeink, szövetségeseink nem törődtek ezzel.

Az USA és szövetségesei miért próbálják akkor törvénytelennek beállitani azt a szándékunkat, hogy a Német Demokratikus Köztársasággal kötjük meg a békeszerződést, ha a nyugati hatalmak megtagadják a békeszerződés aláirását a két német állammal? Az Amerikai Egyesült Államok azt, ami megfelel neki, törvényesnek, amiről pedig azt hiszi, hogy nem felel meg érdekeinek, azt törvénytelennek nyilvánitja. Hol itt a logika?

Teljesen nyilvánvaló tehát, hogy a nyugati hatalmak mesterségesen eltulozzák a berlini kérdés körüli nézeteltérést s ezzel kapcsolatban szitják a háborus hisztériát, hogy elmérgesitsék a nemzetközi feszültséget és ürügyet találjanak a Szovjetunió és az egész szocialista tábor elleni háboru kirobbantására. Ailitásaik, hogy a nyugat-berlini lakosság szabadságának és függetlenségének fenntartásáért küzdenek teljesen alaptalanok, mert senki sem fenyegeti ezt a szabadságot és függetlenséget.

Ismételjük: kössük meg a békeszerződést, biztositsuk Nyugat-Berlin számára a szabad város statutumát, adjuk meg neki az ehhez szükséges összes garanciákat. Mi több, hajlandók vagyunk magunk is részt venni e garanciák létrehozásában. Készek vagyunk elfogadni, hogy e garanciák megszilárditása céljából Nyugat-Berlinben az USA, Anglia, Franciaország és a Szovjetunió jelképes csapatai állomásozzanak. E csapatoknak kis létszámuaknak, valóban jelképes csapatoknak kell lenniük, mert a szabad város statutumának szavatolásához nem lesz szükség nagy fegyveres erőkre. Ez esetben megegyezésre lehetne jutni a Német DK kormányával az emlitett katonai alegységek szabad közlekedésére vonatkozólag.

Lényegében tehát ez az álláspontunk a német kérdésben, ezért harcolunk. Ujra meg ujra hangsulyozni kivánom, hogy mi fel fogjuk számolni a második világháboru maradványait. Meg akarjuk tisztitani Európa és ilyképpen az egész világ légkörét, hogy az összes népek tiszta levegőt szivjanak, az országok jó szomszédokként éljenek, békés kapcsolatokat épitsenek ki egymás között, s az emberek a háborutól való rettegés nélkül éljenek.

A szovjet kormány és a hitlerista Németország elleni háboruban részt vett többi szocialista ország kormányai éppen e célból határozták el szilárdan, hogy nem halasztják tovább a német békeszerződés megkötését. Sajnálni fogjuk, ha a nyugati hatalmak nem akarják aláirni a békeszerződést. Ebben az esetben kénytelenek leszünk azt a Német Demokratikus Köztársasággal aláirni.

Ön azt kérdezi, hogy mikor lenne kivánatos megtartani ezeket a tárgyalásokat. Mit válaszolhatok erre? Ön tisztában van azzal, hogy a német békeszerződés kérdésének rendezése nem tür halasztást. Ezért készek vagyunk bármely pillanatban kapcsolatba lépni ebben a kérdésben a nyugati hatalmak vezetőivel, ha ők őszintén óhajtják a német kérdés reális szellemben, kölcsönösen elfogadható alapon történő rendezését.

Ehhez csak azt kivánom hozzáfüzni, hogy nekik nem kisebb, sőt talán nagyobb érdekük, mint nekünk, hogy ez a kérdés békésen oldódjék meg. S ha a nyugati hatalmak vezetői, kivált Kennedy elnök, óhajtják a békés rendezést, mi már rég kijelentettük, hogy bármikor készek vagyunk leülni a kerekasztalhoz a béketárgyalások céljából.

A braziliai hazafias erők harcolnak az ország alkotmányának megvédéséért

BRASILIA. (Agerpres).

A braziliai hazafias erők nagyszabásu akciókat folytatnak az ország alkotmányának és törvényességének biztositására. Ugyanakkor az USA külügyminisztériuma által támogatott reakciós körök lázas mesterkedésekbe kezdtek, hogy antidemokratikus és alkotmányellenes rendszert vezessenek be az országban. E mesterkedések legfőbb célja megakadályozni, hogy az ország alkotmányos rendelkezései értelmében Joao Goulart alelnök legyen Janio Quadros utóda.

Amint a Reuter hirügynökség Rio de Janeiro-i tudósitója közli, Martin Rodriguez, akit nemrégiben igazságügyminiszternek neveztek ki, augusztus 27-én a kongresszus rendkivüli ülésszakának összehivását kérte. Ennek az volna a célja, hogy kihirdesse az országban a „rendkivüli állapotot" és „erélyes rendszabályok" megtételére rendkivüli hatalommal ruházza fel Ranieri Mazillit, aki ideiglenes elnökké neveztek ki, amig J. Goulart visszaérkezik külföldi utjáról. A UPI hiradása szerint Mazilli kijelentette, hogy alkotmánymódositó inditványt szándékszik előterjeszteni, amelynek révén Goulartot meggátolnák az elnöki tisztség átvételében. Időközben — amint a nyugati hirügynökségek jelentik — a jobboldali pártok képviselői között lázas tanácskozások folynak.

Az antidemokratikus összeesküvés ellen azonban országszerte fokozódik a tiltakozó mozgalom. A France Presse jelentése szerint Rio Grande do Sul állam különböző városaiban vasárnap egész nap nagyszabásu tüntetések voltak. A szakszervezetek — közli a hirügynökség — sikraszállnak az alkotmány megvédéséért, a törvényhozó testület és a városi tanácsok pedig állandóan üléseznek, hogy biztositsák Joao Goulart elnöki tisztségét.

Porto Alegreben röpcédulákat terjesztettek a következő szöveggel: „Megvédjük az alkotmányt!", „Akasztófára Lacerdával!" (Guanabara állam ultrareakciós nézeteiről ismert kormányzójáról van szó, aki a Quadros leváltására irányuló kampányt vezette). A diákszervezetek csatlakoztak az „alkotmány és a demokratikus intézmények tiszteletben tartásáért" inditott mozgalomhoz és több tüntetést rendeztek. Ugyancsak a France Presse jelenti: Santos kikötővárosban 100.000 dokkmunkás és más munkás bejelentette, hogy sztrájkba lép, ha nem tartják tiszteletben az alkotmányt és nem nevezik ki az ország elnöki tisztségébe Goulartot, „az ország közvéleményének minden áramlatát képviselő kivánságnak megfelelően".

Augusztus 27-én este — jelenti a France Presse hirügynökség — Leonel Brizzola, Rio Grande do Sul állam kormányzója rádiófelhivással fordult a lakossághoz s ebben hangsulyozta, hogy Rio Grande do Sul állam kormányának „eltökélt szándéka biztositani Joao Goulart köztársasági elnök számára alkotmányos jogkörének normális és azonnali gyakorlását, mihelyt visszaérkezik az országba".

A United Press International hirügynökség közli, hogy a reakciós összeesküvés ellen állást foglalt Sergio Magalhaes, a képviselőház uj elnöke is. Magalhaes nyilatkozatot tett közzé, amely hangsulyozza: „Az alkotmány és a demokratikus szabadságjogok védelmében nem vagyok hajlandó semmiféle alkura és nem fogok visszaélni képviselőházi elnöki tisztségemmel. Nem fogok elfogadni és előterjeszteni semmiféle alkotmánymódositó inditványt. Az alkotmány előirja, hogy válság idején nem szabad módositani".

Ugyanezen hirügynökség szerint Jose Machado Lopes tábornok, a Catarina-i és Parana-i helyőrségek parancsnoka kijelentette, hogy csapatai „fenntartják a törvényes rendet és biztositani fogják a törvényes intézmények védelmét a hatáskörükbe tartozó egész területen. Augusztus 27-én Rio de Janeiro város utcáin ujabb tüntetések zajlottak le Magalhaes álláspontjának támogatására.

—★—

„Tévedésből" bombáztak egy szardiniai strandot

RÓMA. Az összes augusztus 26-i olasz lapok beszámoltak arról, hogy nyugatnémet katonai repülőgépek tévedésből bombáztak egy strandot a Szardinia szigeten lévő San Giovanni di Sinis helység közelében. Egy nagyméretü bomba pontosan a strandra esett, pánikot keltve a fürdőzők körében. Két másik bomba nem messze a parttól a tengerbe zuhant. A véletlen folytán a bombázásnak egyetlen áldozata sem volt.

A bombázó repülőgépek a nyugatnémet katonai légierők kötelékébe tartoznak, amelyeknek az olasz kormány támaszpontot bocsátott rendelkezésükre Szardiniában gyakorlatozás céljából.

Sajtójelentések szerint Szardinia lakosságát felháboritották a nyugatnémet repülők bünös akciói, amelyek erősen emlékeztetnek a szardiniai NATO-támaszpontokon állomásozó amerikai, kanadai és nyugatnémet repülőgépek hasonló „tévedéseire".

Anglia vizsgálja felül a Szovjetunióval szembeni magatartását

LONDON. (Agerpres).

„Angliának feltétlenül össze kell-e vesznie az oroszokkal?" — cimmel a Today angol folyóirat cikket közölt, amelynek szerzője E. Butler felszólitja az angol kormányt: becsülje fel józanul a világon fennálló erőviszonyokat és vizsgálja felül a Szovjetunióval szembeni magatartását.

„Véleményünk szerint most sor kerülhet az Oroszországgal kapcsolatos kérdések rendezésére. Angliának fel kell használnia szövetségeseire gyakorolt befolyását, hogy ez az álláspont általánossá váljék" — hangzik a cikk.

A szerző követeli, hogy az angol kormány uj módon vesse fel a Szovjetunióval való kapcsolatok kérdését, majd hangoztatja: a berlini helyzet ismét bebizonyitotta „az amerikai vezetés kudarcát a kommunizmus elleni harcban". „Anglia kiskoru partner az Atlanti Szövetségben — folytatja a szerző —, de háboru kitörése esetén neki kell elszenvednie az első hatalmas csapásokat az oroszok részéről. Ez pedig Anglia végét jelentené..."

A szerző egyben emlékeztet arra, hogy a Szovjetunió „interkontinentális rakétával rendelkezik, ami lehetővé teszi, hogy saját területéről bombázza Amerikát. Az utóbbi öt évben bármelyik pillanatban elpusztithattak volna bennünket (angolokat — szerk. megj.) a közepes hatósugaru rakétákkal. Ez még ezután is megtörténhet".

A Német Demokratikus Köztársaság elismerésére vonatkozólag a cikk szerzője azt irja, hogy „az emberek többségének véleménye szerint ostobaság hivatalosan nem elismerni egy évek óta létező államot".

Noha a szerző elismeri, hogy Angliának jogában áll „további intézkedéseket tenni védelmének biztositására", ugyanakkor mégis rámutat, hogy meg kell szüntetnie a területen lévő idegen támaszpontokat és semmiesetre sem szabad megkisérelnie „a kommunizmus megsemmisitését megelőző háboruval".

Butler kiemeli, hogy Angliának, „ha el akarja kerülni a pusztulást" meg kell egyeznie Oroszországgal s ezért felszólitja az angol kormányt: tegye meg az első lépést ebben az irányban.

A szerző végül követeli: Anglia ismerje el a Német DK-t s az Odera-Neisse határt és biztositsa a Szovjetuniót, hogy nem vesz részt semmiféle ellene irányuló agresszív háboruban még akkor sem, ha valamelyik NATO-beli szövetségese „olyan ostoba lenne, hogy megindítaná ezt a háborut".

A német békeszerződés megkötése — az egyetlen reális megoldás

Külpolitikai szemle

Két hét telt el azóta, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormánya intézkedéseket foganatositott a nyugat-berlini határ őrizetére és a határátlépések ellenőrzésére. Ezek az intézkedések, amelyeket az összes szocialista országok és a világ realista gondolkozásu emberei helyesléssel és megértéssel fogadták, bebizonyitották hatékonyságukat és konkrét módon hozzájárulnak a béke megszilárditásához, mivel megfékezik a nyugatnémet militaristák és revansisták provokációit. Ezek az intézkedések sulyos csapást mértek a provokatőrökre, diverzánsokra és valutaüzérekre, valamint azokra, akik valóságos emberkereskedelmet szerveztek Kelet-Berlin és Nyugat-Berlin között. A Német Demokratikus Köztársaság intézkedéseinek határozott végrehajtása bebizonyitotta az NDK szocialista rendszerének szilárdságát és azt, hogy ez a rendszer Németország lakosságának tulnyomó többsége részéről hatékony támogatásnak örvend.

Ugyanakkor a Német Demokratikus Köztársaság intézkedései meghiusitották a nyugatnémet militaristák és revansisták tervét, akik minden áron megakarták akadályozni, hogy a német kérdés még ebben az évben rendeződjék. A második világháboru maradványainak fenntartásában és a nemzetközi feszültség fokozásában érdekelt nyugat-németországi fasiszta elemek azt remélték, hogy diverziós és felforgató akciók szervezésével a német békeszerződés aláirásának küszöbén zürzavart fognak teremteni, megbontják a Német DK társadalmi rendjét és nyugalmát s ezáltal arra késztetik a szocialista országokat, hogy lemondjanak a békeszerződés megkötéséről.

Az emlitett körök veresége feldühitette a militaristákat, revansistákat és provokatőröket. A nyugat-berlini városi tanács vezetői, élükön Brandt polgármesterrel, éppugy, mint a bonni kormánykörök, az alkalmat kihasználva, nyomást próbáltak gyakorolni a nyugati hatalmakra, hogy ezek nagyarányu konfliktust robbantsanak ki. Adenauer odáig ment, hogy az egész keleti tömbbel (vagyis a szocialista országokkal) való kereskedelem teljes beszüntetésével fenyegetőzött. Hamarosan kitünt azonban, hogy a „gazdasági megtorlások" oktalan politikáját elsősorban a Német SzK gazdasága sinylette volna meg. A Német Demokratikus Köztársaság kormányának a „gazdasági megtorlások" kérdésében tett határozott figyelmeztetése a valóság tudatára ébresztett bizonyos nyugati köröket, s ezek követelték, hogy mondjanak le e veszélyes intézkedésekről. A nyugatnémet politikusok komoly figyelmeztetést kaptak a nyugat-európai közvélemény részéről is, amely elitélte Bonn provokáló akcióit. A Daily Express egyik szerkesztőségi cikkében rámutatott: „általánosságban véve minden országnak jogában áll megakadályozni, hogy állampolgárai elhagyják az országot. Kelet-Németország intézkedései nem küszöbölik ki a tárgyalások szükségességét, hanem ellenkezőleg még szükségesebbé teszik a tárgyalásokat. Eljött az ideje, hogy a tárgyalások megkezdődjenek".

A nemzetközi közvélemény állásfoglalása láttán a nyugatnémetországi és nyugat-berlini kalandorok látszólag megváltoztatták taktikájukat. Megpróbálták elhitetni az emberekkel, hogy ők a tárgyalások hivei. Valójában azonban, amint Adenauer bundestagi beszédéből is kitünik, a nyugatnémet kormánykörök azt szeretnék, hogy a tárgyalások az NSzK imperialista, militarista rendszerének a Német Demokratikus Köztársaságra való kiterjesztése irányában folyjanak, vagyis a Német DK-ban uralkodó szocialista rendszer felszámolását célozzák.

Adenauer ugyanakkor továbbra is elutasitja a Szovjetuniónak a német békeszerződés haladéktalan megkötésére és e szerződés alapján a nyugat-berlini helyzet normalizálására irányuló javaslatait. A nyugatnémet politikai irányvonal tehát változatlan marad, s a nyugatnémet kormánykörök a jelen pillanatban meggondolatlan akcióba próbálják berántani az USA-t és más NATO tagállamokat, olyan mély szakadékot akarnak teremteni a Szovjetunió és az USA között, amelyet tárgyalások utján ne lehessen áthidalni. Az események kibontakozása azt mutatja, hogy az Egyesült Államok kormánya bizonyos mértékben enged az agresszív NATO-tömb keretében az USA szövetségesévé lett nyugatnémet militaristák zsarolásának. Ezt bizonyitják az olyan akciók, mint például Johnson amerikai alelnök tüntető látogatása Nyugat-Berlinben, valamint a három hatalom nyugat-berlini helyőrségének kiegészitése ujabb 1500 amerikai katonával.

A fenyegetőzések nyelve azonban legkevésbé sem megfelelő a Szovjetunióval és más szocialista országokkal való kapcsolatok terén. Ezt az USA-ban is felismerték azok, akik a német kérdés békés uton való rendezését követelik. Sok tisztánlátó hirmagyarázó ugyanarra a következtetésre jutott, mint a New York Post washingtoni tudósitója: „Puszta agyrém az az elképzelés, hogy Kelet-Németország kommunista kormánya nem létezik, s hogy a kettészakitott Németországot minden további nélkül egyesiteni lehet. A valóság az, hogy a kommunista kormány létezik és a közeljövőben nem lehet szó Németország egyesitéséről". Ugyanez a lap hangsulyozza, hogy „Adenauer politikai célkitüzései összeegyeztethetetlenek a világbéke megóvásának érdekeivel. Csak, ha ezt szem előtt tartjuk, mozdithatjuk ki a kátyuból a német kérdésben folytatott politikánkat".

A német békeszerződés kérdésének és ezen az alapon a nyugat-berlini problémának a megoldása immár égetővé vált. Amint Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs Románia felszabadulásának 17. évfordulója alkalmából mondott beszédében kijelentette, „az egyetlen reális megoldás az európai háborus veszély elháritására és a nemzetközi helyzet megjavitására, a Szovjetunió, a szocialista tábor országai által javasolt megoldás: felszámolni a második világháboru maradványait, megkötni a békeszerződést a két német állammal, amelyeknek léte történelmi valóság és ezen az alapon Nyugat-Berlint demilitarizált szabadvárossá nyilvánitani".

I. Manea

Heti Sporthiradó

Az RNK nemzetközi atlétikai versenye

Szombat délután több mint 30.000 néző jelenlétében a bukaresti Köztársaság Stadionban megkezdődtek a Román NK 13. nemzetközi atlétikai bajnokságának küzdelmei. Az atlétikai bajnokságon 15 ország sportolói vesznek részt.

A szombati nap első eredményei a következők:

Férfiszámok: 100 m. 1. Mandlik (Csehszlovák SzK) 10,5 mp; 2. Prohorovszkij (Szovjetunió) 10,6 mp; 3. Genevay (Franciaország) 10,7 mp; 110 m. gát: 1. Berezenckij (Szovjetunió) 14,4 mp; 2. Oloko (Nigéria) 14,5 mp; 3. Cecman (Csehszlovák SzK) 14,7 mp; 400 m.: 1. Vara (Csehszlovák SzK) 48,3 mp; 2. Catallo (Olaszország) 49,1 mp; 3. Sudrigean (Román NK) 49,2 mp.

Női számok: 100 m.: 1. Raepke (Német DK) 11,7 mp; 2. Ort (Hollandia) 11,9 mp; Petrescu (Román NK) 12,2 mp; távolugrás: 1. Irke Bijleveid (Hollandia) 6,06 m.; 2. Maria Pandele (Román NK) 5,77 m.; 3. Neumann (Német DK) 5,76 m; diszkosz: 1. Manoliu (Román NK) 53,06 m.; 2. Müller (Német DK) 52,32 m.; 3. Mertova (Csehszlovák SzK) 49,64 m.; gerely: 1. Maria Diți (Román NK) 53,87 m.; 2. Arszova (Bolgár NK) 49,04 m.; 3. Behr (Német DK) 48,67 m.; 800 m.: 1. Gerda Kraan (Hollandia) 2 p. 06,1 mp; (holland csucs); 2. Grecescu (Román NK) 2 p. 06,8 mp; (román csucs); 3. Kázi (Magyar NK) 2 p. 07,3 mp; suly: 1. Roth (Román NK) 15,40 m.; 2. Bognár (Magyar NK) 14,47 m; 3. Gurău (Román NK) 14,13 m.

Vasárnap este véget értek a nemzetközi atlétikai verseny küzdelmei. Második napon kitünően helyt állt Sanda Grosu, aki a 80 méteres gátfutásban 11,5 másodperccel győzött. Sorin Ion távolugrásban, noha második helyezést ért el, de 746 centiméteres teljesitményével uj országos rekordot állitott fel. Az 1500 méteres középtávon Vámos Zoltán ért elsőnek célba. Ideje 3:45,5 perc. E versenyszámokon kivül még számos igen kimagasló eredményt értek el atlétáink. Balázs Jolán első ugrásra vitte a magasságokat, utolsó kisérlete 185 centiméter volt. Ezt első ugrásra átvitte s ezzel fölényesen megszerezte az első helyet. A 10.000 méteres sikfutásban Constantin Grecescu győzött. Ideje 29:59,2 perc. A gerelyvetésben, amint az várható volt, a francia Macquet 80,45 méteres dobásával szerzett aranyérmet. A 4x100 méteres női váltó futásban a román lányok szerezték meg a győzelmet, Olaszország előtt.

A két versenynapon összesen 12 országos csucsot állitottak fel az atléták, közülük tizenegyet hazánk sportolói. Öt stadion-csucs felállitásának voltak tanui a nézők, két stadion-csucsot pedig beállitottak. Az RNK idei nemzetközi atlétikai versenye vasárnap a késő esti órákban ért véget.

Az utánpótlás csapatok mérkőzésén

Mintegy 10.000 néző övezte a stadion zöld gyepét amikor a Jiul s az UTA utánpótlás csapatai kifutottak a pályára. Mindannyian kiváncsian várták a két fiatal együttes bemutatkozását. Az UTA a biztos győzelem reményével inditotta el a labdát utjára. (Akárcsak a későbbiek során az első csapat...) Sajnos, már a második percben Sárdi váratlanul az UTA hálójába juttatja a labdát, megszerzi a vezetést. Az egyenlités csupán a félidő közepén sikerül, amikor Dvorzsák sikertelen kisérlete után másodszor Steiner értékesiti a 11-es büntetőrugást. (1:1). A vezető gólt ezután a textilgyáriak szerzik meg a 69. percben Dvorzsák révén, de rövid idő multán Dalea révén ujból kiegyenlit a Jiul. (2:2). Az UTA ezután valamivel többet és veszélyesebben rohamoz, de a vendégcsapat védelme higgadt s az egész csapat érettebb, korszerübb felfogásban játszott. A győztes gólt a 89. percben a vendégcsapat szerzi meg. Ionică váratlan lövése kapuba talált. (3:2).

Ezzel az UTA utánpótlás csapata elszenvedte első vereségét.

Megkezdődtek a nyári főiskolai játékok

Az Agerpres különtudósitójának telefonjelentése:

A szófiai Vaszil Levszki stadionban szombaton este nagy lelkesedés közepette kezdődtek meg a nyári főiskolai játékok. A bolgár főváros lakosainak tizezrei jöttek el, hogy üdvözöljék az év legnagyobb sporteseményének résztvevőit.

A hivatalos tribünön a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága Politbürójának tagjai, miniszterek, a diplomáciai testület képviselői, külföldi vendégek, ujságirók foglaltak helyet.

A megnyitó ünnepség szófiai idő szerint este 8 órakor kezdődött. 400 zászlótartó mögött vonultak be a sportküldöttségek. Viharos taps közepette sorra vonultak el a tribünök előtt az Albán NK, Ausztria, Belgium, Brazilia, Anglia, Ghana, NSzK, Izrael, Indonézia, Irán, Irország, Olaszország, Koreai NDK, Kuba, Luxemburg, Lengyel NK, Portugália, RNK, Szovjetunió, Togo, Törökország, Magyar NK, Finnország, Hollandia, Ceylon, Csehszlovák SzK, Svájc, Svédország, Jugoszlávia, Dél-Afrikai Köztársaság, Japán és a Bolgár NK sportolói. (Az RNK küldöttségének élénk tapssal fogadott lobogóját Vasile Pavel röplabdázó emelte magasra).

A stadion közepén felállitott emelvényen megjelenik Anton Jugov, a Bolgár NK Minisztertanácsának elnöke, a főiskolai játékok védnöki bizottságának elnöke.

A Bolgár NK Minisztertanácsának elnöke beszédében rámutatott a nagy sportesemény szófiai megrendezésének jelentőségére és arra, hogy az egyetemi játékok milyen nagy mértékben előmozditják a világ tanuló ifjai közötti barátság és a béke ügyét. Anton Jugov ezután megnyitottnak nyilvánitotta a szófiai főiskolai játékokat.

★

A szófiai sportpályákon szombaton a viváson és kosárlabda találkozókon kivül tenisz, uszó, röplabda és müugró versenyszámok kerültek lebonyolitásra. Nagy érdeklődés követte a női törvivást, amelyben Heidi Schmidt (NSzK) világ- és olimpiai bajnok nyerte el az aranyérmet 6 győzelemmel. Szép eredménnyel vett részt a versenyen az RNK képviselője, Szabóné Orbán Olga, aki 5 győzelemmel a második helyen végzett és ezüstérmet nyert. Orbán Olga 4:0 eredménnyel győzött Pluckova (Szovjetunió) ellen és csupán Schmidt-től szenvedett 2:4 arányu vereséget. Pluckova (Szovjetunió) harmadik, Maria Vicol (RNK) negyedik, Szalóntay (MNK) ötödik lett.

★

A kosárlabda-torna selejtezőjében az RNK férficsapata 93—42 arányu győzelmet aratott Irán csapata fölött. Női együttesünk 61—59 arányban győzött a Koreai NDK csapata ellen. További eredmények — férfiak — NSzK — Hollandia 79—44, Olaszország — Japán 92—77, Bolgár NK — MNK 61—60; nők — Bolgár NK — Törökország 123—33.

★

Müugrásban Elisabeth Ferris (Anglia) nyerte el az aranyérmet 127,57 ponttal. Második Helga Berg (NSzK) 104,92 ponttal, harmadik Konsztantyina Popova (Bolgár NK) 93,27 ponttal.

Florin Gheorghiu az élen

A hollandiai ifjusági sakkvilágbajnokság döntőjén a román Florin Gheorghiu a negyedik fordulóban ujabb ragyogó győzelmet ért el. Ezuttal fekete bábokkal játszott és nagyszerü végjátékban megszerezte a győzelmet a norvég Gulbrandssen ellen. Ime a bajnoki táblázat élmezőnye négy forduló után: 1. Florin Gheorghiu, 4 ponttal, 2. Parma 3 és fél ponttal, 3. Nagy 3 ponttal, 4—5. Thomson és Larusson 2, 6—7. Zujdema, Fléger 1 és fél, 8—10. Kesterinen, Kuindzsi.

Kovács György, a Dimitrov szakiskola marós- és Vitkucz Arpád, a szakiskola lakatosszakos tanulója. A két evezős egész éven át szorgalmasan készülődött a nagy erőpróbára s a szorgalomnak ime a jutalma: országos bajnokságot nyertek.

Rajt a tartományi bajnokságban

A labdarugók tartományi bajnokságának mindkét csoportjában az elmult vasárnap kezdődtek el a küzdelmek. Rajonunkból három együttes vesz részt a bajnokságon: az aradi ICA és a Teba, valamint a pécskai Progresul. A közüzemi csapat idegenben szerepelt, mig a két utóbbi otthonában lépett pályára. Az érdekesség kedvéért mindjárt elöljáróban számoljunk be arról, hogy az ICA Temesvárt megszerezte a győzelmet, mig a két másik csapat otthonában vereséget szenvedett. E három mérkőzésről készült az alábbi rövid beszámolónk.

ICA—FZ Banatul 1:0 (1:0)

Igen értékes győzelmet ért el a közüzemi együttes Temesvárt. A mérkőzésnek egyes szakaszaiban a két csapat felváltva harcolt ki területi fölényt. Hol az egyik, hol a másik kapu forgott veszélyben. Az első tiz perc a hazaiaké volt, de az ICA fokozatosan átvette az irányitást, fölénybe került s fölényét a 25. percben góllá váltotta át. Huplea II. szép labdával szökteti Pommerscheint, aki mintegy 16 méterről laposan a kapu jobb alsó sarkába talál. (1:0). A továbbiak során még néhány biztos góllal kecsegtető helyzete volt az aradi közüzemi csapatnak, de hol a kapufa, hol pedig a kapus háritott. Hiábavalónak bizonyult mindkét csapat igyekezete, az eredmény nem változott. A győztes csapat legjobbjai: Varga, Barna, Huplea I. voltak.

Az ICA a következő összeállitásban játszott: **Demi — Mihuța, Vîga, Török — Hiuscu, Breban — Huplea I., Sfăt (Erdélyi), Barna, Pommerschein és Huplea II.**

Teba—Karánsebesi CFR 2:3 (1:2)

Valahogy az volt az érzésünk találkozó elején, hogy a karánsebesi csapat egy erős árnyalattal jobb ellenfelénél és a vendégeknek sikerült is kiharcolni a győzelmet. Sokkal határozottabban, sokkal gólratörően és szemre is tetszetősebben játszott a karánsebesi együttes. Gyakran és igen korán zavarba hozták a Teba védelmét. Giucoane a 20. percben megszerzi a vezetést csapata számára. A 28. percben Kmetschnek sikerül ugyan kiegyenlitenie, de Giucoane két perccel később ismét vezetéshez juttatja csapatát. (2:1). Az egyenlitő gól a 47. percben ujból Kmetsch érdeme. S amikor már mindenki belenyugodna a döntetlenbe, akkor a 85. percben Grigorescu egy szabadrugásból előreivelt labdát szép nyugodtan juttat a hálóba. Ezzel a karánsebesi csapat megszerzi a vezetést s egyben a győzelmet. A Teba a következő összeállitásban játszott: **Benkő — Szabó, Juhász, Ignuța — Tálai, Szabadai — Hollósi, Pecican, Măcean, Kmetsch és Huza.** Oprița aradi játékvezető kitünően látta el feladatát.

Pécskai Progresul - Vörös Acéli Metalul 1:2 (1:1)

A Pécskai Progresul az első fordulóban otthonában vereséget szenvedett a Vörös Acél-i Metalultól. Az első gólt a vendégcsapat szerezte meg Kotormányi révén a 30. percben. Az egyenlitést Popeț 11-esből éri el. Szünet után a 68. percben ujból Kotormányi juttatja vezetéshez a csapatot. A mérkőzés a Vörös Acél-iak 2:1 arányu győzelmével ért véget.

—★—

A második forduló

Az A-osztályu labdarugó bajnokság elmult vasárnapi, második fordulója nagyjából a várt eredményekkel ért véget. A meglepetést egyedül a Jiul győzelme szolgáltatta. Ebben a fordulóban összesen 19 gól esett. Legtöbb gólt a Bukaresti Progresul—Tîrgovistei Metalul (5:0) és a Ploiesti Petrolul—Brassói Steagul rosu (4:1) mérkőzésen rugták. Egyetlen találkozó a (Kolozsvári Stiința — Bukaresti CCA) ért véget döntetlennel (2:2). További eredmények: Lupényi Minerul — Pitesti Dinamo 2:0, Temesvári Stiința — Bukaresti Rapid 1:0. Bukaresti Dinamo — Bákói Dinamo 1:0. A bajnoki táblázaton a Progresul vezet és utolsó — fennállása óta először az UTA.

A bajnoki táblázat:

Progresul	2	2	0	0	8:1	4
Petrolul	2	2	0	0	10:3	4
Buk. Din.	2	2	0	0	5:3	4
T. Stiința	2	1	1	0	1:0	3
Rapid	2	1	0	1	3:1	2
St. Rosu	2	1	0	1	4:5	2
Jiul	2	1	0	1	2:3	2
Minerul	2	1	0	1	2:3	2
Metalul	2	1	0	1	3:6	2
K. Stiința	2	0	1	1	3:5	1
CCA	2	0	1	1	4:8	1
Bákói Din.	2	0	1	1	0:1	1
Pitesti Din.	2	0	0	2	3:6	0
UTA	2	0	0	2	1:4	0

A következő forduló müsora: Tîrgovistei Metalul — Bákói Dinamo, Temesvári Stiința — UTA, Bukaresti CCA — Bukaresti Progresul, Petrozsényi Jiul — Kolozsvári Stiința, Brassói Steagul rosu — Pitesti Dinamo, Ploesti Petrolul — Lupényi Minerul, Bukaresti Rapid — Bukaresti Dinamo.

Aradi ifjúsági evezősök országos bajnokságot nyertek

Hadd mondjak el elöljáróban egy rövid történetet, amelynek néhány héttel ezelőtt voltam szemtanuja. Egyik szombat délután rendezték meg a Maros alsó szakaszán az országos ifjusági evezősbajnokság városi szakaszát. A part mentén hol füvön, hol göröngyös uton kerékpáron követtem az egyes versenyszámokat. Az utolsóelőtti versenyszám a fiu kétpárevezősök erőpróbája volt. A vizen rögtön rajt után egyvonalban haladtak a hajók. Mintegy 300 méternél azonban váratlanul megugrott a Vointa kettőse, s ettől a pillanattól végig vezetve és előnyét fokozatosan növelve mintegy 4—5 hajóhosszal megnyerte a versenyt. Nagy meglepetés volt Kovács György és Vitkucz Árpád, a TSU Sportiskolája kettősének második helye. Természetesen minden versenyszámban az első két helyezett minősült az országos döntőre, igy a két vetélytárs, a négy evezős Balreich Vilmos, Ruppert Géza (Vointa) és a Sportiskola két tanulója Snagovon ujból rajthoz állt. Ezuttal azonban temesvári és bukaresti versenyzőkkel is meg kellett küzdeniök.

Az országos bajnokságon az Arad városi verseny kimenetelének forditottja történt. Itt a TSU Sportiskolájának hajója tört az élre s a Vointa kettőse haladt nyomában. A két hajó szinte külön versenyt vivott az első helyért. A hajrá a Kovács—Vitkucz kettősnek sikerült s igy Snagovon ők szerezték meg az országos bajnokságot Balreichék előtt.

Kitünően helytálltak ifjusági evezőseink az országos bajnokságon. Kajak-kenusainkhoz hasonlóan ők is több versenyszámban első, második és harmadik helyezést szereztek. A leányok 4 plusz 1-es versenyében a aradi Tanulók Sportiskolája a bukaresti mögött a második helyen végzett. Leány egyesben Kutnik Ilona (aradi Vointa) szintén másodiknak ért célba. Az aradi Vointa kormányos négyese (Varga Erzsébet, Kohut Mária, Megyeri Edith, Megyeri Margit és Perva Mária) országos bajnokságot nyert. A Vointa fiu négyese harmadik helyen végzett, Mircea Irimie (aradi CFR) fiu egyesben szintén igen értékes harmadik helyet ért el.

(n.)

Sporthírek a nagyvilágból

★ Moszkvában került sor a Szovjetunió és az Egyesült Államok tornászainak nemzetközi találkozójára. A győzelmet a szovjet tornacsapat szerezte meg 288,05—282,35 pontarányban. Öt szeren a szovjet sportolók kerültek egyéniben az első helyre. Egyéni összetettben a fiatal Pavel Stolbov (Szovjetunió) lett a győztes 58 ponttal. Második helyen végzett Azarian 57,70 ponttal, harmadik helyen Kardemelegi 57,50 ponttal, negyediken Arkajev 56,95 ponttal. Az amerikaiak közül a legjobban Donald Tonri szerepelt.

★ A moszkvai nemzetközi teniszversenyen a női egyes elődöntőjében a csehszlovák Puzejova 6:3, 6:3 arányban győzte le René Abzsandadzet. A férfi egyes negyeddöntőjének eredményei: Rodriguez (Chile) — Lihacsov (Szovjetunió) 6:2, 6:1, Esteban Reisz (Mexikó) — Korda (Csehszlovák SzK) 6:8, 6:4, 6:4, Leyus (Szovjetunió) — Mozer (Szovjetunió) 6:2, 6:1, Strobl (Csehszlovák SzK — Gomsorak (Lengyel NK) 6:8, 6:2, 6:1.

★ Nemzetközi atlétikai versenyen: Budapesti Dózsa 166:135 arányban győzte le a brnoi Szpartak atléta csapatát.

★ Az NDK nemzetközi kerékpár versenye Gustav Schur, ismert német kerékpáros győzelmével ért véget. Az első helyen négy német versenyző végzett.

★ A magyar labdarugó bajnokság elmult vasárnapi fordulóján több meglepetés született: Eredmények: Pécs — Vasas 3:2, Szeged — Ujpesti Dózsa 1:0, Ózd — MTK 3:2, Tatabánya — Ferencváros 2:0, Honvéd — Komló 5:0, és Győr — Dorog 2:1. A bajnoki táblázaton Tatabánya vezet 8 ponttal. 2. Honvéd, 3. Ferencváros.

★ Az evezős Európa bajnokság a szovjet sportolók győzelme jegyében ért véget. Egyesben Ivanov szerezte meg a győzelmet 7:21,6 perccel. A szovjet evezősök 3 aranyérmet szereztek, az olaszok s a németek pedig kettőt-kettőt.

★ Nova Hutában került sor a Lengyel NK atlétikai bajnokságára. A 100 méteres sikfutásban Fojk 10,4 másodperccel győzött. A gerelyvetést Sidló nyerte 78,16 méterrel, mig a távolugrásban Schmidt győzött 7,46 méterrel.

★ A prágai Zinny stadionban több mint 6000 néző előtt került sor a Csehszlovák SzK és Japán ökölvivóinak nemzetközi találkozójára. A két ország válogatottjainak mérkőzésén a csehszlovák ökölvivók 10:4 arányu győzelmével ért véget. A csehszlovák csapatban különösen Nemecsek, Matula és Sury tünt ki. A japánok közül az olimpiai bronzérmes Watanabe legyőzte a csehszlovák Stedrovszkit.

Biztos győzelem reményében — nemvárt vereség

UTA—Jiul 0:1 (0:0)

Vasárnap késő délután, ugy 7 óra tájt néma csend honolt az UTA öltözőjében. A játékosok szótlanul szedelőzködtek, valamennyien szerették volna minél előbb magukra ölteni a felsőnemüt és, ha lehet kitérni a szurkolók felelősségrevonó tekintete elől. Az öltöző percek alatt kiürült, csupán a két edző, az orvos, két, három szakvezető nézett egymás szemébe hosszasan, féligmeddig értetlenül. Mintha csak azt kérdezték volna egymástól: Lehetséges? Igaz-e? — kérdezte önmagától a fejét csóváló edző a kispadon. Lehetséges, hogy második vereségünket szenvedtük el ismét ujdonsült A-osztályu csapattól, ezuttal a Petrozsényi Jiultól? Itthon, hazai pályán...

Lehetséges. Igenis lehetséges. Mert a biztos győzelem reménye, az önteltség soha nem képes egyensulyozni a lelkes játékot. A temérdek gólhelyzet, a 13 kapuralövés, 9 fölé és 9 kapumellé küldött labda, tehát összesen 31 lövés nem hozott egyetlen gólt sem.

Nem tudjuk a mieink milyen taktikai utasitást kaptak mérkőzés előtt edzőiktől, de hogy kutattuk és semmilyen taktikai elgondolást sem sikerült felfedeznünk játékosaink megmozdulásában, az tény. Szánt szándékkal megmozdulást emlitettünk, noha talán sokkal szivesebben használtunk volna megmozdulás helyett az akció szó fogalmát. Sajnos azonban az akció 90 perc alatt csupán fogalom maradt mind az UTA játékosai, mind pedig a mi számunkra. Egyetlen egy jól elgondolt és kivitelezett, remekbe szabott akciót sem láttunk ezen a bajnoki találkozón. Egyetlen egyet sem! Az akció alatt nem azt értjük, amikor a két adogatásos támadás, vagy az egyéni kezdeményezés eljut a 16-os vonalálig, s ott vagy megreked vagy onnan távoli lövés száll a kapu felé, fölé vagy mellé. Mert ezen a mérkőzésen átlag 3 percenként ismétlődött meg ugyanaz a jelenet: az egyik UTA játékos, miután megszerezte a labdát, két, három vagy még annál is több lépést tett vele, megvárta amig mindegyik csatártársát lefedezték s azután föltárta két karját: kihez továbbitsam a labdát? Nagyjából ezt tette Floruț, Szakács, Kapás, de ne kivételezzünk: mindannyian... Nem létezett átadás, amit ne előzött volna meg néhány lépéses labdacipelés, labdavezetés. A csatárok ahelyett, hogy egyből adogattak volna s gyors kapásból lőtt adogatásokra, helycserés összjátékra alapozták volna

December 30 stadion. Mintegy 13.000 néző. VEZETTE Romulus Sabău, Ion Cimpianu és Aurel Pop kolozsvári játékvezetői hármas. UTA: Faur — Szűcs, Bakucz, Neamțu — Kapás, Szakács (Meckas) — Pop, Meckas (Sasu), Sasu (Tîrlea), Floruț, Czakó. JIUL: Crîznic — Romosan, Tilvescu, Penu — Crăciun, Crisan — Martinovici, Mateon, Ciurdărescu, Gábor, Manea (Cosmoc). Szögletarány: 5:3 (2:0) a Jiul javára.

akcióikat, ehelyett az ellenfél „nyakára" vezették a labdát s jobban kedvelték a közelharcot. A közelharcban pedig az esetek 90 százalékában a petrozsényi játékosok kerültek ki győztesen.

Nem szeretnők most a vereség okát egyedül ennek vagy amannak a jelenségnek tulajdonitani. Sajnos az ok eléggé sokrétü. Elsősorban beszélhetünk helytelen csapatösszeállitásról; nevezetesen arrol, hogy Sasu nem középcsatár. Ő jobban megállta volna a helyét szélső vagy összekötő helyén. Középen sehogysem találta fel magát. Néhány veszélyes helyzetet teremtett ugyan, lövésre is vállalkozott, kezdeményezett, de nem a tőle már látott módon. Czakó noha rendes posztján szerepelt, de teljesitménye árnyéka sem lehet a tavasszal mutatott játékának. Floruț valamivel többet kezdeményezett, de nagyon nagy hibaszázalékkal. Helyezkedése, helyzetfelismerése rossz, cseleivel és átadásaival pedig többet ártott mint használt. Pop, a régi: igyekvő, de bátortalan, határozatlan, lassu és sokat bizonytalankodó. Meckás aránylag sokat mozgott, törtetett, lőtt, jól szerelt, de teljesitményének nem volt foganata. Tîrleáról korábban sokat irtunk s most nem szeretnénk részletes ismétlésbe bocsátkozni. Csupán röviden elmondjuk ugyanazt most is: Tîrlea tul körülményes, sokat tétovázik, lekésik az akciokról, kapura ritkán jelent veszélyt...

A hátsó sorokban talán cs és Kapás teljesitményét n lithetjük. Neamțu és cz még mindig lassu, szárn szor szabadon hagyta elét. Távolról szemlélte, hogyn fele hogyan veszi át a át, miként tör kapura. Mir két játékos megfordult, rerint vagy egy „9"-es, va egy „7"-es, „10"-es vagy '-as számjegy tünt szemükbet rozsényi csatárok ptok alatt többméteres elöny ttek szert őrzőikkel szeml Igy esett a 46. percben az tlen gól is. Bár a gól elücs nek először sikerült a mal ról háritania, de mina: a visszapattanó labdát ono vici tisztán átvette s dtan hálóba találhatott, yan ugy lőhette volna G vagy Ciurderescu is, mert ő szabadon hagyták őrzőil

Mint elöljáróban ettük, az UTA csatárok lövést küldtek az ellenfél felé. Gondoljuk, fölöslege t itt felsorolni a gólszer ehető ségeket, fölelevenite elyze teket. Szükségtelen.

— Önöknek bal séjük, nekünk pedig szer k volt — mondotta a m után Bazil Marian, a Ji öje.

Nem esett jól sztalás. Ennyi gólhelyzetet yni — nem balszerencse. ptelenség...

Nagyhalmi József

A Vörös Lobogó szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4. szám. Telefon: Szerkesztőség: 30—87, 16—92. 33—02. Kiadóhivatal: 16—92. Nyomda: 20—77. Tip. IOIL Arad.